

Žarnovická veža voznicej sa klania

♩ = 76

Zapísal Anton Budinský

Žar - no - vic - ká ve - ža voz - nic - kej sa kla - nia, žar - no - vic - ká ve - ža
voz - nic - kej sa kla - nia, ta mo - ja ma - mič - ka v cin - to - rí - ne le - žia.

2. [:Ležia ony, ležia, nohami do brány,:]
na ich hrobe rastie rozmajrín zelený.
3. [:Rozmajrín zelený len mi neuvedni,:]
budeš mi potrebný na mojom veselí.
4. [:A keby ja mala orlove krídla,:]
zaletela by som po cintoríne s nima.
5. [:Sadla by som si ja na mej mamičkin hrob,:]
vstaňte že vy hore ved' vám už vyšiel rok.
6. [:Aj dcéruška moja čože za krvdu máš,:]
ked' mi v čiernej zemi odpočinku nedáš.
7. [:Aj mamička moja mám sa vám vydávať,:]
podťe že mi podťe môj vienok priprávať.
8. [:Nech ti ho pripraví najstaršia sestrička,:]
budú ľudia vravieť, že ti je mamička.